

नन्वेषां नानाफलसाधनानां हरिसेवाभावमात्रेण कुतो वैयर्थ्यं तत्राह श्रेयसां फलानामात्मैवावधिः पराकाष्ठा अर्थतः परमार्थतः आत्मार्थत्वेनैवान्येषां प्रियत्वादित्यर्थः भवत्वात्मा अवधिः हरेः किमायातं तत्राह सर्वेषामपीति आत्मा आत्मदश्चाविद्यानिरासेन स्वरूपा भिव्यंजकः ऐश्वरेणापिरूपेण बलिप्रभृतिभ्य इवात्मप्रदः प्रियश्च परमानंदरूपत्वात् ॥ १३ ॥ किंच नानाकर्मभिस्तत्तद्देवताप्रीतिनिमित्तान्यपि फलानि हरिप्रीत्या भवन्ति केवलं तत्तद्देवताराधनेन तु न किंचिदितिसदृष्टांतमाह यथेति मूलात्प्रथमविभागाः स्कंधाः तद्विभागाभुजाः तेषामपि उपशाखाः उपलक्षणम् पत्रपुष्पादयोऽपि तृप्यन्ति न तु मूलमेकं विना ताः स्वस्वनिषेचनेन प्राणस्योपहारो भोजनं तस्मादेवेंद्रियाणां तृप्तिः न तु तत्तदिंद्रियेषु पृथक् पृथक् गन्तव्येन तथाऽच्युताराधनमेव सर्वदेवताराधनं न पृथगित्यर्थः ॥ १४ ॥ कुतः सर्वमूलत्वादितिसदृष्टांतमाह यथैव वारः जलानि वर्षाकाले सूर्यादुद्भवन्ति ग्रीष्मे तस्मिन्नेव प्र

श्रेयसामपि सर्वेषामात्मा ल्यवधिरर्थतः ॥ सर्वेषामपि भूतानां हरिरात्मात्मदः प्रियः ॥ १३ ॥ यथा तरोर्मूलनिषेचनेन तृप्यन्ति तत्स्कंधभुजोपशाखाः ॥ प्राणोपहाराच्च यथेंद्रियाणां तथैव सर्वाह्णमच्युते ज्या ॥ १४ ॥ यथैव सूर्यात्प्रभवन्ति वारः पुनश्च तस्मिन्प्रविशंतिकाले ॥ भूतानि भूमौ स्थिरजंगमानि तथा हरावेव गुणप्रवाहः ॥ १५ ॥ एतत्पदं तज्जगदात्मनः परं सकृद्विभातं सवितुर्यथा प्रभा ॥ यथाऽसवो जायति सुप्तशक्तयो द्रव्यक्रियाज्ञानभिदा भ्रमात्ययः ॥ १६ ॥

विशंति अस्याप्रसिद्धत्वेन दृष्टांतं तत्राह यथा भूतानि भूमाविति गुणप्रवाहश्चेतनाचेतनात्मकः प्रपंचः ॥ १५ ॥ ननु हरावेव गुणप्रवाह इत्युक्ते तदाधारत्वेन सोपाधिकत्वं हरेः स्थादित्याशंक्याह एतदिति एतद्विश्वं विष्णोस्तत्सर्वशास्त्रप्रसिद्धं पदं परं सर्वोपाधिरहितं तदुत्पन्नत्वान्न ततः पृथगित्यर्थः तर्हि कथमन्यथा भातितत्राह सकृदिति सकृत्कदाचिद्विभातं स्फुरितं गंधर्वनगरवत् यथा सवितुः प्रभानततो भिन्ना यथा च जायति असव इंद्रियाणि स्फुरन्ति सुषुप्तौ तु सुप्तशक्तयो भवन्तीत्यर्थः कथं भूतोऽसौ हरिः द्रव्यादीनां त्रिविधा हंकारकार्याणां तन्निमित्तस्य भेदभ्रमस्य चात्ययो यस्मात्सः यद्वा अजायति सुषुप्तौ असवः सुप्ताः शक्तयो येषां ते भवन्ति सवितुः प्रभेत्युद्भूतौ दृष्टांत इति ॥ १६ ॥